

Sygn. akt: I 1 C 1334/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: protokolant Anna Lewińska

po rozpoznaniu w dniu 26 października 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko K. R.

o zapłatę

I zasądza od pozwanego K. R. na rzecz powoda (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 7356, 73 zł (siedem tysięcy trzysta pięćdziesiąt sześć 73/ 100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 7191, 05 zł od dnia 2.3.2018r. do dnia zapłaty;

II zasądzoną w pk-cie I kwotę rozkłada na 72 raty po 100 zł i ostatnią w wysokości 156, 73 zł płatnych do 15-go dnia każdego miesiąca poczynając od uprawomocnienia się wyroku, z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat;

III nie obciąża pozwanego K. R. kosztami procesu;

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. - wniósł pozew przeciwko K. R. o zasądzenie kwoty 7356, 73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 7191, 05 zł od dnia 2 marca 2018 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż na podstawie wystawionego przez siebie wyciągu z ksiąg bankowych, posiada wymagalną wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy o kredyt, wynoszącą na dzień sporządzenia wyciągu, kwotę dochodzoną niniejszym pozwem. Jak wynika z uzasadnienia pozwu, wezwania do spłaty zadłużenia, kierowane na adres pozwanego, nie przyniosły efektu w postaci spłaty zadłużenia. Na żądana kwotę składa się: kapitał 7191, 05 zł, odsetki – skapitalizowane w wysokości 165, 68 zł.

(pozew, k. 2-5)

W dniu 5.4.2018r Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym zgodny z żądaniem pozwu

(nakaz zapłaty ,k. 5v)

Pozwany, K. R. , złożył sprzeciw od w/w nakazu zapłaty i wniósł o uwzględnienie jego i rodziny sytuacji majątkowej i zdrowotnej, rozłożenie na raty powstałego zadłużenia

(sprzeciw ,k .6)

Postanowieniem z dnia 4 maja 2018 r. Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni.

(postanowienie – k. 15v)

Po wpłynięciu sprawy do Sądu Rejonowego w Gdyni powód (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. usunął braki formalne pozwu i wniósł o zasądzenie od pozwanego K. R. kwoty 7356, 73 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 7191, 05 zł od dnia 2 marca 2018 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, iż na podstawie wystawionego przez siebie wyciągu z ksiąg bankowych, posiada wymagalną wierzytelność wobec pozwanego z tytułu umowy o kredyt, wynoszącą na dzień sporządzenia wyciągu, kwotę dochodzoną niniejszym pozwem. Jak wynika z uzasadnienia pozwu, wezwania do spłaty zadłużenia, kierowane na adres pozwanego, nie przyniosły efektu w postaci spłaty zadłużenia..

(pismo procesowe – k. 19, 34)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 11.3.2017 roku (...) Bank Spółka Akcyjna z siedzibą w W. zawarł z K. R. umowę o kredyt na zakup towarów na kwotę 5.800 zł. Pozwany zobowiązał się do spłaty w czasie 2-u lat w 48-u miesięcznych ratach kwoty kredytu wraz z odsetkami umownymi w wysokości 14 % w stosunku rocznym oraz prowizją w wysokości 2227,20 zł- łącznie 8027,20 zł, płatnych do 11-go dnia każdego miesiąca po 167, 23 zł / ostatnia wyrównująca 167, 39 zł /.

W okresie obowiązywania umowy K. R. doprowadził do powstania zaległości z tytułu zaciągniętego kredytu, co spowodowało wypowiedzenie umowy kredytu w dniu 16.11.2017r z zachowaniem 30-o dniowego okresu wypowiedzenia i wystawienie wyciągu z ksiąg bankowych w dniu 7.4.2017r, w którym stwierdzono, iż w księgach (...) Banku (...) S.A. figuruje w stosunku do Niego wymagalne zobowiązanie w kwocie 7.199,58 zł, wynikające z umowy o kredyt z dnia 11.3.2017r. Na tę kwotę składają się: należność główna-kapitał w wysokości 7191, 05 zł, odsetki karne w wysokości 8,53 zł

dowód: umowa o kredyt k. 77-80 ,harmonogram spłat, k.93, wypowiedzenie z dowodem doręczenia, k. 61-62v,87, W. z ksiąg Banku- k. 60,76 , zestawienie transakcji, k. 81-86

Wypowiedzenie wraz z wezwaniem do zapłaty zadłużenia, , kierowane na adres K. R. nie spowodowało zapłaty zadłużenia .

niesporne,

K. R. jest bezrobotny, jest na utrzymaniu żony, która zarabia 1000 zł, ma córkę, która się uczy i jest też na utrzymaniu żony. Oboje z żoną mają problemy ze zdrowiem.

Pozwany choruje, m. in. ma przewlekłą opturacyjną chorobę płuc, a Jego żona na żyłaki podudzia, córka się uczy

dowód: dokumentacja medyczna ,k. 6v-11, umowa o pracę, k. 12v,

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania. Dowody uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budzą one zastrzeżeń, co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, tym bardziej, że żadna ze stron, nie negowała ich mocy dowodowej.

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż na podstawie umowy, wyciągu z ksiąg bankowych powoda, zadłużenie pozwanego z tytułu zawartej w dniu 11.3.2017 r umowy o kredyt, stanowi kwotę 7.356,73 zł. Na podstawie powyższych

dokumentów, powodowi należne są również odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia 2 marca 2018 r. do dnia zapłaty od kwoty kapitału 7191, 05 zł.

Stan faktyczny niniejszej sprawy był w zasadzie niesporny, albowiem pozwany przyznał fakty wskazane w pozwie; pozwany, powołując się jedynie na trudną sytuację materialną i zdrowotną, w jakiej się znalazł, wniósł o rozłożenie należności na raty.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Jak stanowi art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665) przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 76 powyższej ustawy, zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu.

W niniejszej sprawie, zgodnie z postanowieniami zawartej przez strony umowy o kredyt, spłata następować miała poprzez dokonywanie spłat w miesięcznych ratach przez dwa lata tj. do 2019 r. Brak wymaganej spłaty stanowił podstawę rozpoczęcia dochodzenia całości zaległego zadłużenia oraz naliczania opłat za obsługę nieterminowej płatności, zgodnie z tabelą opłat i prowizji oraz wypowiedzenia umowy przed terminem jej zakończenia, co też uczynił, z zachowaniem okresu wypowiedzenia, ze skutkiem na 31 grudnia 2017 roku.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionował zarówno tego, że korzystał z przyznanego mu kredytu, jak też tego, iż w związku z trudną sytuacją finansową, spłata zadłużenia nie była regularna i nie następowała w pełnych wysokościach wynikających ze wskazań salda zadłużenia zgodnie z harmonogramem spłat.

W tym miejscu należy wskazać, iż w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie Sąd nie dopatrył się, by obciążenie pozwanego opłatami za czynności podejmowane przez stronę powodową nie znajdowało uzasadnienia, albowiem, z łączącej strony umowy te opłaty i ich wysokość wynikają.

Koszty podejmowania takich czynności, podobnie jak odsetki mogły obciążać pozwanego, a co więcej powstanie tych kosztów było konsekwencją działań samego pozwanego, który wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi zaprzestał dokonywania regularnych spłat rat.

Mając na względzie powyższe, Sąd uwzględniając powództwo, orzekł jak w punkcie I wyroku, na podstawie art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe (tekst jednolity: Dz. U. z 2015 roku, poz. 128 ze zmianami) Sąd zasądził kwotę 7.356,73 złotych, czemu dał wyraz w punkcie I wyroku.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Niniejszy przepis zezwala więc Sądowi na dokonanie modyfikacji sposobu spełnienia zasądanego świadczenia poprzez ustalenie rat spłaty, dając możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. Nie ulega wątpliwości, iż skorzystanie z tego uprawnienia możliwe jest tylko w szczególnie uzasadnionych przypadkach i Sąd powinien korzystać z tego uprawnienia wyjątkowo i ze szczególną ostrożnością. Za szczególnie uzasadnione uznać należy sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny spełnienie zasądanego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione; jednakże przy równoczesnym wzięciu pod uwagę sytuacji finansowej i interesów wierzyciela. Z uwagi bowiem na fakt, że rozłożenie na raty zasądanego świadczenia wiąże się z określoną zmianą wysokości zobowiązania (zmniejsza je w zakresie odsetkowym), rozważając zastosowanie przepisu art. 320 k.p.c. nie można kierować się jedynie sytuacją materialną dłużnika, ale należy brać pod uwagę także interes wierzyciela, bowiem rozłożenie na raty należności powoduje, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od świadczeń ratałnych za okres pomiędzy wydaniem wyroku a datą płatności poszczególnych rat (tak Sąd Najwyższy w uchwale 7 Sędziów z dnia 22 września 1970 roku, sygn. akt III PZP 11/70,

OSNCP 1971/4/61). Przy czym jednolicie przyjmuje się w orzecznictwie, że rozłożenie na raty może mieć miejsce tylko wtedy, gdy w sprawie zostanie wykazane, że pozwany będzie w stanie realizować spłatę w ratach, że będzie dysponować środkami dla wykonania tak zmodyfikowanego obowiązku.

Pozwany wskazał, iż jedynym źródłem jego dochodu jest umowa o pracę żony i Jej zarobki w wysokości 1000 złotych netto i że prowadzi wspólne gospodarstwo domowe wraz z nią i ma na utrzymaniu córkę, która się uczy, On nie ma dochodów. Pozwany wskazał również, iż oboje z żoną mają kłopoty zdrowotne i wymagają opieki medycznej zarówno ambulatoryjnej, jak i szpitalnej. Choroba pozwanego - przewlekła opturacyjna choroba płuc- to poważne schorzenie, a jak wynika z opisu dokumentacji medycznej- stan pozwanego nie jest dobry i wymaga intensywnego leczenia. Żona pozwanego, chora na żylaki podudzia, też ,chcąc dalej pracować jako sprzątaczką, musi poddać się intensywnemu i przewlekłemu leczeniu .

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie wnioszek pozwanego o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty zasługiwał na uwzględnienie, zwłaszcza, że powód też w umowie o kredyt ustalił ratalne spłacanie długu. Z uwagi na dochody osiąmane przez żonę pozwanego i brak ich u pozwanego, prowadzących wspólne gospodarstwo domowe, przejściowy brak pracy pozwanego, fakt posiadania na utrzymaniu uczącej się córki oraz problemy zdrowotne obojga, można przyjąć, iż zachodzą owe szczególne okoliczności, o jakich mowa w treści art. 320 k.p.c. ,albowiem, wierzyciel otrzyma ratami dochodzoną należność, a pozwany nie popadnie w dalsze obciążenia, których nie będzie w stanie płacić.

Wobec treści art. 481 § 1 i 2 k.c. stanowiącego, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi, natomiast jeżeli stopa odsetek nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe, przy czym gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Zgodnie z art. 482 § 1 k.p.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek od dłużnej sumy, w zakresie żądanych odsetek umownych i ustawowych liczonych od poszczególnych kwot za okres od dnia następującego po dniu ich wymagalności do dnia zapłaty, powództwo jest w pełni uzasadnione.

O kosztach procesu w pkt III sentencji wyroku Sąd orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 kpc i art. 108 kpc w zw. z § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych, nie obciążając pozwanego kosztami procesu w całości z tych samych powodów, co rozłożono należność pozwanej na raty, Sąd uznał więc, iż w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony przypadek, o którym mowa w treści przepisu art. 102 k.p.c., w szczególności Sąd w wyniku przeprowadzonej analizy sytuacji finansowej pozwanego, znalazł uzasadnienie dla skorzystania z dobrodziejstwa określonego we wskazanym wyżej przepisie; sytuacja majątkowa pozwanego i zdrowotna nie jest dobra, bo przejściowo stracił pracę i choruje-musi się leczyć, co nie ułatwi znalezienia nowej pracy, ale poczuwa się do wyrównania tych długów, tyle, że w ratach dogodnych ze względu na sytuację majątkową. W tej sytuacji obciążanie go jeszcze kosztami procesu byłoby sprzeczne z zasadami współżycia społecznego Na koszty tej sprawy w kwocie 1909 zł składają się: 250 zł –opłata od pozwu/ uiszczono tylko 92 zł/, 17 zł- opłata od pełnomocnictwa, 1800 zł – wynagrodzenie pełnomocnika.